

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

Tutkulu Bir Hafta
A Passionate Week

CHRISTOPH MATHIAS MUELLER
ŞEF · CONDUCTOR

DORUKHAN DORUK
VİYOLONSEL · VIOLONCELLO

20 Kasım November 2021
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

---

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

Program

L. van Beethoven

Fidelio, Uvertür Op.72

R. Schumann

Viyolonsel Konçertosu, La minör Op.129

- I. Nicht zu schnell
- II. Langsam
- III. Sehr lebhaft

ara interval

M. Nosyrev

Senfoni No.1

- I. Andante
- II. Andante
- III. Allegro vivace
- IV. Allegro vivace

Christoph-Mathias Mueller

şef conductor

Christoph-Mathias Mueller, 2020 yılında En İyi Senfonik Kayıt dalında BBC Ulusal Galler Orkestrasıyla birlikte yaptığı ve Alexander Veprik'in yapıtlarına yer verdiği kayıtle seçkin Opus Klassik Ödülünün sahibi oldu.

1967'de Peru'da doğan şef, çocukluk yıllarını geçirdiği İsviçre'nin Basel kentinde keman eğitimi gördü. Müzik yüksek lisans derecesini Cincinnati Üniversitesinden aldı. Uzun yıllardır Almanya'da yaşayan şef, dünyanın çeşitli yerlerinde sahneye çıktı. Christoph-Mathias Mueller, 2021 yazından itibaren İsviçre'deki ünlü yaz festivali Murten Classics'in sanat yönetmenliğini üstlenecek.

Christoph-Mathias Mueller, 2000 yılında İspanya Cadaqués'de düzenlenen Uluslararası Şeflik Yarışmasındaki başarısıyla uluslararası alanda adını duyurdu.

Tanglewood'da Konuk Şef olarak Seiji Ozawa, Robert Spano ve Leon Fleisher gibi efsanevi isimlerle çalıştı. 2001 yılında Gustav Mahler Genç Senfoni Orkestrasında ve Lucerne Festival Orkestrasında Yardımcı Şef olarak çalışması için Claudio Abbado'dan davet aldı.

Bir yıl Mısır'daki Kahire Senfoni Orkestrasında Birinci Şef olarak performans sergiledikten sonra, Almanya'daki Goettingen Senfoni Orkestrasının Birinci Şefliğini kabul etti. Daha sonra Genel Müzik Direktörlüğü görevini üstlendiği bu orkestrayla 13 yıl çalıştı. Birlikte yaptıkları başarılı çalışmalar, hem 2013 hem de 2017'de ECHO Klassik ödülleriyle taçlandırıldı.

Christoph-Mathias Mueller, Konuk Şef olarak Moskova'daki Bolshoi Tiyatrosuyla yakın bir işbirliği içinde çalıştı. 2010'da Johann Strauss'un "Yarasa" operetinin yeni bir prodüksiyonuyla büyük beğeni toplayan ilk performansının ardından şef, "Der Rosenkavalier" in prodüksiyonunda yer aldı. Claude Debussy'nin yeniden oluşturulmuş iki operasının prömiyeriyle iddialı bir projeye adım atan şef, Deutschlandradio'daki Kultur programına konuk oldu ve operaların kayıtlarını yaptı.

Çok yönlü bir şef olan Christoph-Mathias Mueller, Ensemble Modern gibi topluluklarla da sahneye çıktı. Yapıtlarının prömiyerlerini Mueller'e emanet eden

besteciler arasında Dieter Schnebel, Rudolf Kelterborn ve Isabel Mundry gibi isimler yer alıyor. Şef son yıllarda, Ursula Mamlok, Adolf Busch, Alexander Veprik ve Mikhail Nosyrev gibi rejimlerin kurbanı olmuş ve müzikleri (yeniden) keşfedilmeyi bekleyen bestecilerin yapıtları üzerine odaklanıyor.

Şefin son kayıtları arasında, BBC Ulusal Galler Orkestrasıyla Alexander Veprik'in orkestra için yazdığı yapıtlar ve ECHO ödülü sahibi Tianwa Yang ile birlikte Wolfgang Rihm'in keman ve orkestra için yaptığı besteler yer alıyor. Mueller'in geniş kapsamlı diskografisinde ayrıca Sony Classical etiketi için Simone Kermes ve Concerto Köln'deki özgün ses uzmanlarıyla çıkarttığı "Bel Canto" gibi büyük beğeni toplayan kayıtlar bulunuyor.

Vienna Musikverein, Cologne Philharmonic, Konserthus Stavanger ve Tokyo'daki Suntory Hall'de sahneye çıkan Mueller, Rus Ulusal Orkestrası, Çek Filarmoni, Lyon Ulusal Orkestrası, Lozan Oda Orkestrası, Zürih Tonhalle Orkestrası, İskoç Kraliyet Oda Orkestrası, DSO Berlin ve SWR Senfoni Orkestrası gibi uluslararası üne sahip orkestralar ve Düsseldorf, Duisburg, Bochum, Weimar, Jena ve Ludwigshafen'deki orkestralarla düzenli olarak konserler veriyor. Christoph-Mathias Mueller, yakın gelecekte Wiesbaden'de Hessian Eyalet Orkestrası, Staatskapelle Schwerin ve Bremen Filarmoni'yi yönetecek.

Christoph-Mathias Mueller is the current recipient of the renowned Opus Klassik Award 2020 for Best Symphonic Recording featuring the works of Alexander Veprik and recorded with the BBC National Orchestra of Wales.

Born in Peru in 1967, Christoph-Mathias Mueller grew up in Switzerland and went on to study violin in Basel. He received his Master of Music from the University of Cincinnati. He has been based in Germany for many years and has worked all over the world. From Summer 2021, Christoph-Mathias Mueller takes over the artistic direction of the renowned summer festival, Murten Classics, in Switzerland.

He came to international attention in 2000 following his triumph at the International Conducting Competition in Cadaqués, Spain. He has worked as a Conducting Fellow at Tanglewood with legendary figures including Seiji Ozawa, Robert Spano and Leon Fleisher. In 2001, Claudio Abbado invited him to serve as Assistant Conductor for the Gustav Mahler Youth Orchestra, as well as the Lucerne Festival Orchestra.

Following one year as Chief Conductor of the Cairo Symphony in Egypt, he accepted the position of Chief Conductor with the Goettingen Symphony Orchestra in Germany where he later became the General Music Director, a collaboration which lasted for 13 years. Their successful work together was recognized with two ECHO Klassik prizes in both 2013 and 2017.

As a Guest Conductor, Christoph-Mathias Mueller has been closely associated with Moscow's Bolshoi Theater where he made an acclaimed debut in 2010 with a new production of Johann Stauss' "Der Fledermaus" and where he has since returned for a production of "Der Rosenkavalier." He embarked on an ambitious project which involved the premiere of two reconstructed opera scores by Claude Debussy and was featured on Deutschlandradio's Kultur program as well as recorded for release.

A versatile conductor, Christoph-Mathias Mueller can also be found on the podium of ensembles including Ensemble Modern. Among the composers who entrusted him with their works for premiere are names such as Dieter Schnebel, Rudolf Kelterborn and Isabel Mundry. In recent years, a particular special focus has been placed on music of composers who were victims of regimes and whose music is awaiting (re-) discovery such as Ursula Mamlok, Adolf Busch, Alexander Veprík and Mikhail Nosyrev.

Current recordings by the conductor are devoted to orchestral works by Alexander Veprík with the BBC National Orchestra of Wales and works for violin and orchestra by Wolfgang Rihm, together with ECHO prize-winner Tianwa Yang. Mueller's wide-ranging discography also includes a number of highly acclaimed recordings for Sony Classical, including the album "Bel Canto" with Simone Kermes and the original sound specialists at Concerto Köln.

In addition to conducting at the Vienna Musikverein, the Cologne Philharmonic, the Konserthus Stavanger and the Suntory Hall in Tokyo, Christoph-Mathias Mueller regularly gives concerts with internationally renowned orchestras including with the Russian National Orchestra, the Czech Philharmonic, the Orchester National de Lyon, the Orchester de Chambre de Lausanne, the Tonhalle-Orchester Zürich, the Royal Scottish Chamber Orchestra, the DSO Berlin and the SWR Symphony Orchestra, as well as the orchestras in Düsseldorf, Duisburg, Bochum, Weimar, Jena, and Ludwigshafen. Upcoming engagements include engagements with the Hessian State Orchestra Wiesbaden, the Staatskapelle Schwerin and the Bremen Philharmonic.

Dorukhan Doruk viyolonsel violoncello

X. Witold Lutoslawski Uluslararası Viyolonsel Yarışmasının da aralarında bulunduğu birçok uluslararası yarışmada ödüller kazanan genç çellist Dorukhan Doruk, genç yaşına rağmen Wiener Konzerthaus, Zürich Tonhalle, Cenevre Victoria Hall, gibi Avrupa'nın

en önemli salonlarında solo ve oda müziği konserleri vermiş, 42. İstanbul Müzik Festivali'nin açılışını yapmış olmasının yanı sıra, Verbier Festivali, Schleswig-Holstein Müzik Festivali, Bodensee Festivali, Ozawa-Matsumoto Festivali gibi saygın festivallerde solist olarak sahne almıştır.

1991 yılında İstanbul'da doğan Doruk, 2000 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarında Dilbağ Tokay ile başladığı viyolonsel eğitimini Hochschule für Musik und Tanz Köln'de Claus Kanngiesser ve Norveç Müzik Akademisi'nde Truls Mørk ile pekiştirmiştir.

Polonya'da X. Witold Lutoslawski Uluslararası Viyolonsel Yarışmasında 2.lik ve 2 özel ödül, Belçika'da "Lions Avrupa Müzik Yarışması'nda" 1.lik, Hırvatistan'da "8. Antonio Janigro Viyolonsel Yarışması'nda" 1.lik ödülüne ek olarak 5 ayrı özel ödül, Avusturya'da "Liezen Viyolonsel Yarışması'nda" 1.lik, Almanya'da "Bodensee Musikwettbewerb" yarışmasında 3.lük, Mersin'de "1. Ulusal Viyolonsel Yarışmasında" 1.lik ve "En iyi Türk Bestecisi Yorumu" ödülü, İtalya'da "17. Citta di Barletta Uluslararası Genç Müzisyenler Yarışmasında" 1.lik ve Bulgaristan'da "7. Uluslararası Alman ve Avusturya Müziği Yarışmasında" 1.lik ödüllerine, ayrıca 2011 Donizetti Klasik Müzik Ödüllerinde "Yılın Çıkış Yapan Genç Müzisyeni" ödülüne layık görülmüştür.

Orkestra ile ilk konserini 13 yaşında veren sanatçı Varşova Filarmoni, Zagreb Solistleri, Württembergisches Kammerorchester, Budapeşte Yaylı Sazlar Orkestrası, Kurpfälzisches Kammerorchester, Junge Philharmonie Köln, Les Symphonistes Européens, Seongnam Filarmoni Orkestrası, Slovak Sinfonietta Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası, İzmir Devlet Senfoni Orkestrası, Bursa Devlet Senfoni Orkestrası, Eskişehir Senfoni Orkestrası Filarmonia İstanbul, Orkestra Akademik Başkent gibi orkestralar eşliğinde viyolonsel repertuarının zorlu eserlerini seslendirmiş olmasının yanı sıra Fazıl Say ile

kendisinin “Dört Şehir” Sonatını seslendirdikleri bir Türkiye turnesi gerçekleştirmiş, Avusturya ve İsviçre’de resitaller vermiştir.

Yo-Yo Ma, Gary Hoffman, David Geringas, Steven Isserlis, Ralph Kirshbaum, Jens Peter Maintz, Torleif Th ede, Antonio Meneses gibi dünyaca ünlü  ellistlerle çeşitli uzmanlık kurslarında çalışmıştır.

Almanya’daki 4 yıllık öğrenimi boyunca DAAD bursuna layık görülen sanatçı, 2013 yılında Seiji Ozawa Uluslararası Akademisi’ne katılmış, 2016-2018 yılları arasında Mariss Jansons yönetimindeki Bavyera Radyo Senfoni Orkestrasında  almıştır. G her&S her Pekinel “Dünya Sahnelerinde Genç Müzisyenler” projesi çerçevesinde 2010-2017 yılları arasında enstrüman ve yaşam bursuyla desteklenmiş olan Doruk, eğitimine Universit t der Künste Berlin’de Prof. Jens Peter Maintz’in sınıfında Konzertexamen (doktora)  ğrencisi olarak devam etmekte ve kendisine “Deutsche Stiftung Musikleben” Vakfı’nın enstrüman fonundan temin edilen “Paolo Antonio Testore” yapımı bir  elloyla  almaktadır.

Prize winner of various international competitions, including the “X. Witold Lutoslawski International Cello Competition”, Dorukhan Doruk has already appeared in major concert halls such as Vienna Konzerthaus, Tonhalle Zurich, Victoria Hall Geneva, Warsaw Philharmonic Hall. Born in 1991 in Istanbul, Doruk began playing cello in 2000 with Dilbağ Tokay in his hometown, and then continued with Claus Kanngiesser at the University of Music und Dance Köln, and with Truls M rk at the Norwegian Academy of Music in Oslo.

He won numerous awards at international competitions such as 2nd Prize and 2 special awards at the X. Witold Lutoslawski International Cello Competition in Poland, 1st prize and 5 special awards at the Antonio Janigro Cello Competition in Croatia, 1st prize at the Liezen Cello Competition in Austria, 3rd prize at the Bodensee Music Competition in Germany, 1st prize at the Lions European Music Competition in Belgium, 1st prize at the International Young Musicians Competition “Citta di Barletta” in Italy. In 2011 he has been awarded as “Young Musician of the Year” at the Donizetti Classical Music Awards.

He made his debut as a soloist when he was 13. Since then, he performed with various orchestras such as Warsaw Philharmonic, W rttembergisches Kammerorchester,

Zagreb Soloists, Slovak Sinfonietta, Seongnam Philharmonic Orchestra, Borusan Istanbul Philharmonic Orchestra, Istanbul State Symphony Orchestra, Izmir State Symphony Orchestra, Bursa State Symphony Orchestra, Eskisehir Symphony Orchestra, Budapest Strings, Kurpfälzisches Kammerorchester, Les Symphonistes Européens, Filarmonia Istanbul and Presidential Symphony Orchestra of Turkey. He performed with Fazıl Say, his cello sonata "Four Cities" during their concert tour in Turkey, as well as in Switzerland and Austria.

Doruk appeared as a soloist in prestigious festivals such as Schleswig-Holstein Music Festival, Verbier Festival(Academy), Istanbul Music Festival, Bodensee Music Festival, Eskisehir Festival and Ozawa-Matsumoto Festival. In some masterclasses and workshops he had the opportunity to work with renown cellists such as Yo-Yo Ma, Gary Hoffman, David Geringas, Steven Isserlis, Ralph Kirshbaum, Jens Peter Maintz, Torleif Thédeen, Antonio Meneses, Philippe Muller, Joel Krosnick, Wolfgang Boetcher. In 2013 he participated to the Seiji Ozawa International Academy.

He was a scholar of the DAAD for 4 years and he is also laureate of other foundations such as Villa Musica, Yehudi Menuhin Live Music Now, Dr. Carl-Dörken Stiftung, Doms Stiftung. Between 2010-2017 he was supported by "Young Musicians on World Stages Project" initiated and mentored by Güher and Süher Pekinel with the financial support of Tüpraş. Doruk plays a Paolo Antonio Testore Cello, which is generously provided to him by Deutsche Stiftung Musikleben and studies Konzertexamen with Prof. Jens Peter Maintz at the Universität der Künste Berlin.

L. van BEETHOVEN (1770-1827)

Fidelio Uvertürü Op.72

Fidelio Overture Op.72

Ludwig van Beethoven'in tek operası olan Fidelyo bir 'kurtarma' operasıdır (rescue opera). Kurtarma operaları, ana kahramanın esaretten kurtarılma kurgusu ekseninde sadakat, kahramanlık, bireylerin ve grupların politik gücü, soylu ve yüce idealler adına fedakarlık gibi temaları işler ve ortaya çıkışı doğrudan doğruya Fransız Devriminin bir ürünüdür. Türün 18. yüzyılın sonlarındaki popülerliğinin

bir nedeni de giyotin idamları ve politik esaret gibi devrimin şiddetli sonuçlarından heyecanlı kaçışları konu etmesidir. Opera bu dönemde eski ayrıcalıklı ve aristokratik konumundan tamamen sıyrılıp geniş kitlelere hitap eden, güncel meselelere dokunan ve politik mesajlar ileten etkili bir forma dönüşmüştür.

Librettosu Jean-François Bouilly'nin Léonore adlı 1798 tarihli popüler bir Fransız oyunundan türetilen Fidelyo, erkek kılığına girerek haksız yere hapsedilen kocasını (Florestan) kurtarmak için aşırı zorluklara göğüs geren Léonore'nin hikayesini anlatır. Beethoven'nin bu hikayeye neden çekildiğini anlamak güç değildir. Bouilly'nin senaryosunda ön plana çıkan kişisel fedakarlık, cesaret/kahramanlık ve nihai zafer gibi konular, Beethoven'in da pek çok yapıtının ana eksenini oluşturur (örn. 3. 5. ve 9. Senfoniler).

Fidelio, oldukça karmaşık ve sancılı bir sürecin ardından tamamlanabilmiştir. Bestecinin kariyeri boyunca iki büyük revizyondan geçen Fidelio'nun ilk sahnelenmesi 1805 yılında Fransız işgali gölgesinde yapılmış ancak vokal partilerin zorluğu ve eserin çok uzun olan süresi tepki çekmiştir. Beethoven bunun üzerine 1806'daki ikinci sahnelenişi için operanın perde sayısını üçten ikiye düşürmüş, ancak bu versiyonundan da memnun kalmayıp 1814'te librettoda değişikliklere giderek eseri bir kez daha revize etmiştir.

Yaşadığı zorluklardan bir diğeri de operaya uygun bir uvertür bestelemek olan Beethoven, bu opera için toplam dört uvertür bestelemiştir. 1805 ve 1806 sahnelenişleri için kaleme alınan ve bugün Léonora No.2 ve No.3 olarak bilinen uvertürlerin 'sorunu' bir önsöz için dramatik ve müzikal açıdan fazla yoğun ve ayrıntılı bir anlatım benimsemiş olmalarıdır (bunlar neredeyse operanın senfonik bir özeti gibi duyulur ve dramatik yoğunlukları perde açıldıktan sonra başlayan birinci perde ile uyumsuzluk gösterir). 1808'de kaleme aldığı üçüncü uvertür bu ikisini bir tür kısaltma girişimidir ancak sonuç besteciyi tatmin etmemiş olmalıdır ki, Beethoven operanın 1814'teki sahnelenişinden önce tamamen yeni müzikal fikirlerden oluşan ve görece daha hafif bir anlatım tarzının kullanıldığı yeni bir uvertür kaleme almıştır. O günden bugüne operanın sahnelenmelerinde Fidelio başlığını taşıyan bu son versiyon kullanılmaktadır.

Ludwig van Beethoven's only opera Fidelio is a rescue opera. Based on a plot of the rescue of the main character

from captivity, rescue operas deal with themes like loyalty, bravery, the political power of individuals and groups, and sacrifice in the name of noble and lofty ideals, and their origin can be traced directly to the French Revolution. One reason for the popularity of the genre in the late 18th century is the fact that these operas addressed dramatic escapes from the violent consequences of the revolution like guillotine executions and political captivity. In the concerned period, opera was dethroned from its former privileged and aristocratic position and turned into an effective form appealing to larger audiences, addressing current issues and giving political messages.

The libretto of *Fidelio* was derived from Jean-François Bouilly's popular historical French play, *Léonore*, written in 1798. It tells the story of Léonore who disguises herself as a man and endures appalling hardships to rescue his husband (Florestan) who was imprisoned unjustly. It is not difficult to understand why Beethoven was attracted to this story. The concepts like personal sacrifice, bravery and eventual victory that Bouilly foregrounded in his scenario are at the center of many of Beethoven's works (including Symphonies no. 3, 5 and 9).

Fidelio was finalized through a quite complicated and agonizing process. The opera, which went through two major revisions during the composer's career, was premiered in 1805 under the French invasion, but was received poorly because of the difficulty of its vocal scores and its extremely long duration. Consequently, Beethoven reduced the number of acts from three to two for its second performance in 1806, and still not content with this new version, he revised the work again in 1814 by modifying its libretto.

Another difficulty Beethoven experienced was composing a suitable overture for the opera, and in fact he composed a total of four overtures. The "problem" with the overtures written for the 1805 and 1806 performances, which are currently known as *Leonora* no. 2 and no. 3, is that they adopted a dramatic expression, which was also overly intense and detailed for a preface (they sounded as if they were a symphonic abstract of the opera and their dramatic intensity was inconsistent with the first act). The third overture Beethoven wrote in 1809 is an attempt at abridging the first two, but the composer must have felt dissatisfied with the result, as he composed a new overture that was composed of novel musical ideas and used a relatively lighter expressive style before the opera's 1814 performance.

Since then, this latest version titled Fidelio is used in the performances.

Aylin Yılmaz

Robert SCHUMANN (1810-1856)

Viyolonsel Konçertosu, La minör, Op.129

Concerto for Violoncello in A minor, Op.129

Robert Schumann 19. yüzyılın önde gelen bestecilerinden olmasının yanı sıra, romantik dönem estetiğini şekillendiren önemli düşünce insanlarından biridir.

Schumann, döneminin edebiyat merkezli romantik estetiğini oluştururken geçmişin derin yapısalılığı ile ilişki içinde olmanın gerekliliğine inanmıştı. Bu sebeple sistematik olarak belirli dönemlerde belirli türler üzerine çalıştı. 1830'lu yıllarda solo piyano eserleri, 1840 yılında Lied, sonraki yıllarda sırasıyla senfoni, oda müziği ve oratoryo üzerine yoğunlaştı. 1840'lı yılların ikinci yarısından itibaren fiziksel etkileri de olan zihinsel hastalığı giderek ilerliyor, onunla mücadele ediyordu.

1850 yılında, Düsseldorf Belediyesi müzik direktörü olarak atandı. Bu gelişme onun moralini yükseltti ve yoğun bir biçimde çalışmaya başladı. Düsseldorf'taki ilk yılında iki önemli eser yazdı: viyolonsel konçertosu ve 3. senfoni.

Schumann hem eserleri hem de yazarlığı sayesinde bir klasikçi romantik olarak tanınıyordu. Viyolonsel konçertosu bu kimliğin en açık biçimde ortaya konduğu eserlerdendir. Derin biçimde yoğunlaşılacak duygu aktarımları klasik biçimlere sadık bir zemin üzerinde gerçekleştirilir.

Besides being one of the leading composers of the 19th century, Robert Schumann is among the major thinkers shaping the romantic period esthetics.

While molding the literature-centered romantic esthetics of the period, Schumann believed in the necessity of being in touch with the deep structurality of the past. Consequently, he systematically worked on certain genres in certain periods. He concentrated on solo piano works in 1830s, on Lied in 1840, and on symphony, chamber music, and oratorio, respectively, in the following years. In the latter

half of 1840s, Schumann was struggling with his gradually worsening mental disorder, which also affected his physical health.

In 1850, Schumann was appointed as the musical director of Düsseldorf Municipality. With this boost in morale, he started working steadily. During his first year in Düsseldorf, he wrote two significant works: violoncello concerto and symphony no. 3.

Through his works and authorship, Schumann had come to be known as a classicist romantic. His violoncello concerto is among the works in which he reveals an identity that best fits this description. Strongly emphasized transfers of emotion are based on a ground that is loyal to classical forms.

M. NOSYREV (1924-1981)

Senfoni No.1 | Symphony No.1

Müzikolog Per Skans, Sovyet dönemi müziğini çalışırken harika sürprizleri en az beklediği yerde ve zamanda bulmaya alıştığından bahseder. 1924'te Leningrad'ta doğan Mikhaïl Nosyrev da böyle sürprizlerden biridir. Bugün adı sadece küçük bir zümre tarafından bilinen Nosyrev, yaşamında vuku bulan bir takım trajik olayların sonucu olarak kendi döneminde de gölgede kalmış bir bestecidir. Sanatçı henüz 19 yaşında bir konservatuvar öğrencisi iken bir öğretmenin bildirdiği Sovyet karşıtı şakalar nedeniyle ölüme mahkum edilmiş, ancak ceza daha sonra bir nedenle 10 yıllık gulag hapsine çevrilmiştir. Nosyrev, Moskova'ya 2500 km uzaklıktaki Vorkuta çalışma kampında sürdürdüğü esareti boyunca kampın Müzik ve Drama Tiyatrosu'nun baş kemancısı olarak çalışmış, boş zamanlarında da müzik bestelemiştir. Hapis cezasını çektikten sonra besteci, önce sürgün edildiği Syktyvkar'te orkestra şefliği yapmış, ardından yaşamının büyük bir kısmını geçireceği Voronezh'te (Güney Rusya'da bir kent) besteci ve tiyatro direktörü olarak mütevazı bir saygınlık kazanmıştır. 1965'te yaşamı boyunca hayranlık duyduğu Dimitri Shostakovich'ten aldığı referans mektubu sayesinde Sovyet Besteciler Birliği'ne üye olabirmiştir (mektubunda Shostakovich kendisinden "yeterli mesleki eğitim almış yetenekli bir besteci" olarak bahsetmiştir). Nosyrev 57 yıllık yaşamına dört senfoni, üç konçerto, dört yaylı dördlü ve üç

balenin yanı sıra pek çok sayıda oda müziği yapıtı sığdırmış olup ölümünden ancak yedi yıl sonra SSCB Yüksek Mahkemesi tarafından tamamen affedilmiştir.

Noysrev, 1. Senfonisini 1965 yılında tamamlamıştır. Senfoninin ilk dinleyişte kulağa çarpan özellikleri, melodik ve armonik dilindeki zenginliği, yer yer beliren akademik stili (kontrpuantal yazımı), Rus geleneğini onurlandıran parlak orkestrasyonu ve hiç sönmeyen dramatikliğidir. Gizemli ve gergin bir tonda başlayan birinci bölüm (Andante - Moderato - Maestoso) yer yer lirik ve umut dolu melodiler yer yer de grotesk militer taşkınlıklar içerir. Pastoral bir obua temasıyla başlayan ikinci bölüm (Andante - Moderato) huzursuz ve ironik bir kırsallık imgesi sunar. Orkestral efektlerin göz boyadığı üçüncü bölüm (Allegro vivace - Tempo di valse lento) etkileyici imgeselliği ile teatral bir şöendir. Dördüncü bölüm, bir sirkin birbiri ardına gelen ancak birbirinden bağımsız gösterilerini anımsatır. Tüm bu gösterinin içinde tekrar tekrar geri dönen bir tek aşırı sevinçli ve hoyrat dans temasıdır.

Musicologist Per Skans notes that he has become used to coming across great surprises at the least expected time and place when studying the music of the Soviet era. Mikhail Nosyrev, born in Leningrad in 1924, is among these surprises. Nosyrev, who is known by a small circle today, is a composer who remained in the background due to some tragic events in his life. At age 19, when he was a student at the conservatory, he was sentenced to death because of his anti-Soviet jokes reported by one of his teachers, but his sentence was then commuted to 10 years of imprisonment in a gulag. During his imprisonment at the Vorkuta labor camp, which was 2500 km away from Moscow, he worked as the principal violinist of the Music and Drama Theatre of the camp and composed music when he had the time. After serving his term, the composer worked as a conductor in Syktyvkar, where he was exiled. Then, he went to Voronezh (a city in South Russia) where he would spend a major part of his life, and gained modest prestige as composer and theatre director. In 1995, he secured a membership in the Soviet Association of Composers upon the recommendation of Dimitri Shostakovich, of whom he had been a great admirer his whole life (in his recommendation letter, Shostakovich described him as “a talented composer with adequate professional training”). Over his 57-year lifespan, Nosyrev composed four symphonies, three concerti, four

string quartets and three ballets, as well as numerous chamber music works. He was forgiven by the Supreme Court of USSR seven years after his death.

Nosytrev completed his symphony no. 1 in 1965. Among the qualities of the symphony that strike a first-time listener are the richness of its melodic and harmonic language, occasional academic style (contrapuntal writing), bright orchestration that honors the Russian tradition, and the never fading dramatism. The first movement (Andante - Moderato - Maestoso) starting with a mysterious and tense tone contains occasional lyrical and promising melodies alternating with grotesque military bursts. Opening with a pastoral oboe theme, the second movement (Andante - Moderato) presents an image of uneasy and ironic rusticity. The third movement (Allegro vivace - Tempo di valse lento) where orchestral effects are used lavishly is a feast with its impressive imagery. The fourth movement remind the consecutive but independent performances of a circus. The only theme that repeatedly comes back in the entire show is the extremely jovial and rough dance theme.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Dirimcan Ceseroğlu*
İdil Arıcan

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Senem Akgöl*

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet
Arcan İsenkul

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Ufuk Soygürbüz*
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*
Selen Özyıldırım
Eylül Tosun*

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan
Yaman İrun*

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat
Murat Araman*
Hüseyin Uçar*

Trompet | Trumpet

Onurcan Çağatay
Krasimir Konyarov

Trombon | Trombone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Alper Özgüzel*
Kaan Soysal*
Çetin Özen
Arp | Harp
Ece Yavaş*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist